

Колодяжний Максим Геннадійович,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник,
завідувач відділу кримінологічних досліджень,
НДІ вивчення проблем злочинності
імені академіка В. В. Сташиса
НАПрН України, Україна, м. Харків
e-mail: mkolodyazhny@ukr.net
ORCID 0000-0003-2149-9165

doi: 10.21564/2414–990X.155.242781
УДК 343.9:351.811

МІЖНАРОДНЕ ПРАВОВЕ Й МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ: ПОНЯТТЯ ТА ІСТОТНІ ОЗНАКИ¹

Здійснено спробу пізнання міжнародно-правового й міжнародного методичного забезпечення безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту. Наведено низку статистичних показників, які свідчать про катастрофічний стан безпеки дорожнього руху як у світі загалом, так й в Україні зокрема. Розроблення дефініції зазначеного поняття запропоновано здійснити у класичний спосіб: шляхом виділення його відповідних істотних ознак, якими є об'єкт, суб'єкт, система й мета. Об'єктом є сфера дорожнього руху саме автомобільного транспорту. Суб'єктами виступають міжнародні інституції (ООН, ВООЗ, Світовий банк та ін.) та міжнародні громадські об'єднання. Систему такого забезпечення класифіковано за сферою врегулювання відповідних правовідносин у межах загальної галузі безпеки дорожнього руху на вісім основних груп. Міжнародне методичне забезпечення у цій сфері у свою чергу класифіковано за його спрямованістю на сім видів. Наведено основні міжнародні конвенції, резолюції та інші рішення передусім ООН, а також міжнародні договори, що складають систему міжнародно-правового забезпечення безпеки дорожнього руху. Метою такого забезпечення названо підвищення безпеки дорожнього руху у всьому світі. Звідси міжнародне правове й методичне забезпечення безпеки дорожнього руху – це сукупність нормативно-правових актів міжнародного характеру, інформаційних матеріалів, виданих за участі офіційних інституцій з міжнародним статусом, а також міжнародних громадських об'єднань, спрямованих на убезпечення дорожнього руху, зменшення смертності й дорожньо-транспортного травматизму у різних державах світу.

Ключові слова: безпека дорожнього руху; дорожньо-транспортні пригоди; міжнародно-правове забезпечення; методичне забезпечення; ООН; ВООЗ; поняття; істотні ознаки; автотранспортні правопорушення.

¹ Наукова стаття підготовлена у межах розроблення фундаментальної теми дослідження «Стратегія запобігання правопорушенням у сфері дорожнього руху та експлуатації транспорту в Україні» відділу кримінологічних досліджень НДІ ВПЗ імені акад. В. В. Сташиса НАПрН України.

Колодяжний М. Г., кандидат юридических наук, старший научний сотрудник, заведуючий отделом криминологических исследований, НИИ изучения проблем преступности имени академика В. В. Сташиса НАПрН Украины, Украина, г. Харьков.
e-mail: mkolodyazhny@ukr.net ; ORCID 0000-0003-2149-9165

Міжнародне правове і методичне забезпечення безпеки дорожнього руху: поняття і суттєві ознаки

В статті предпринята попытка познання міжнародно-правового і міжнародного методичного забезпечення безпеки дорожнього руху і експлуатації транспорту. Приведен ряд статистических показателів, свідельствуючих о катастрофіческом стані безпеки дорожнього руху як в світі в цілому, так і в Україні в частині. Розробку дефініції цього поняття предложено здійснити класическим способом: путем виділення його відповідельсних суттєвих ознак. К такowym атнесены: об'єкт, суб'єкт, система і ціль. Об'єктом являється сфера дорожнього руху іменно автомобільного транспорту. Суб'єктами виступають міжнародні інститути (ООН, ВОЗ, Всесвітній банк і др.) і міжнародні громадесні об'єднання. Система такого забезпечення класифіцерована по сфері урегулювання відповідельсних правоотношеній в рамках об'єкту сфери безпеки дорожнього руху на восьемь основних груп. Міжнародне методичне забезпечення в этой сфері в свою очередь класифіцеровано по его направленности на семь видів. Приводяться основные міжнародні конвенції, резолюції і другіє рішення прежде всего ООН, а также міжнародні договори, образуючіє систему міжнародно-правового забезпечення безпеки дорожнього руху. Цілью такого забезпечення названо підвищення безпеки дорожнього руху во всем світі. Отсюда міжнародне правове і методичне забезпечення безпеки дорожнього руху – это совокупность нормативно-правовых актов международного характера, информационных материалов, изданных при участии официальных институтов с международным статусом, а также международных общественных объединений, направленных на обеспечение безопасности дорожного движения, уменьшение смертности и дорожно-транспортного травматизма в разных странах мира.

Ключевые слова: безпека дорожнього руху; дорожно-транспортні проісшествия; міжнародно-правове забезпечення; методичне забезпечення; ООН; ВОЗ; поняття; суттєві ознаки; автотранспортні правонарушення.

Постановка проблеми. Сучасний глобалізований світ характеризується потужною динамічністю соціальних та інших процесів. Швидкі перетворення супроводжуються також усе глибошою технологізацією життя громадян майже в усіх країнах. Завдяки останній ми живемо в умовах побутового комфорту, користуємось девайсами і гаджетами, маємо можливість відносно швидкого й зручного переміщення транспортом. Однак він, особливо автомобільний, будучи невід'ємною умовою урбанізованої життєдіяльності, являє собою підвищений фактор небезпеки для життя та здоров'я мільярдів людей (автовласників, пасажирів, пішоходів).

Продемонструємо зазначену тезу конкретними, але достатньо показовими цифрами, узагальненими ВООЗ: щорічно у світі помирає внаслідок ДТП понад 1,35 млн осіб (1 людська смерть кожні 24 с); дорожньо-транспортний травматизм посідає перше місце у структурі причин смертності у світі серед дітей віком 5–14 років і молоді віком 15–29 років, а також восьме місце за значимістю причини летальності людей [1].

Ця проблема є особливо актуальною для нашої держави, де рівень смертності й травматизму внаслідок ДТП є дуже високим. Наприклад, у 2020 р. в Україні зафіксовано 168,1 тис. ДТП, в яких загинуло 3,5 тис. осіб, з них 160 дітей. Ситуація із дорожньо-транспортним травматизмом в Україні є однією із найскладніших серед європейських країн [2]. Це вимагає подальшої актуалізації цих питань світовою спільнотою, у тому числі шляхом відповідного міжнародного як правового, так і методичного забезпечення. Вивчення останнього передбачає не лише аналіз відповідних правових джерел, а й пізнання сутності і, що головне, його кримінологічного значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти міжнародно-правового забезпечення безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту досліджувались низкою науковців. Серед них: М. М. Варава (M. M. Varava), О. В. Ільченко (O. V. Ilchenko), С. В. Лопатін (S. V. Lopatin), В. Ю. Микулець (V. Y. Mykulets), В. А. Мисливий (V. A. Myslyvyi), К. О. Полтава (K. O. Poltava) та ін.

Плідно зазначену й суміжну проблематику розробляють фахівці відділу кримінологічних досліджень НДІ вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України: В. С. Батиргареева (V. S. Batyrgareieva), В. В. Голіна (V. V. Golina), Б. М. Головкін (B. M. Holovkin), Ю. Б. Данильченко (Y. B. Danylchenko), А. В. Калініна (A. V. Kalinina), М. С. Кисельова (M. S. Kyselova), О. В. Новіков (O. V. Novikov), С. В. Панова (S. V. Panova), О. М. Самойлова (O. M. Samoilova), І. О. Христич (I. O. Khrystych), С. С. Шрамко (S. S. Shramko). При цьому питання, що належать до предмета цієї статті, є малодослідженими, адже учені зосереджують здебільшого увагу на переліку й поверховому аналізі міжнародно-правових актів у вказаній сфері.

Мета статті – виділити істотні ознаки й дати визначення поняття міжнародного правового й методичного забезпечення безпеки дорожнього руху й експлуатації транспорту.

Виклад основного матеріалу. Наукове пізнання сутності певного явища чи процесу згідно із законами логіки передбачає виділення його істотних ознак, найбільш значущих й характерних властивостей. У сукупності вони відбивають внутрішню будову досліджуваного явища та його місце серед інших, у тому числі подібних, явищ. Звідси виникає необхідність у виділенні істотних ознак правового й методичного забезпечення міжнародних інституцій у сфері забезпечення дорожнього руху. До таких пропонується віднести: а) об'єкт; б) суб'єкт; в) система; г) мета. Розглянемо їх більш докладно.

Об'єктом досліджуваного забезпечення є сфера безпеки безпосередньо дорожнього руху та експлуатації транспорту. Причому основний акцент здійснюватиметься саме на автомобільному транспорті. Це пояснюється кількома обставинами: автомобільний транспорт є найпоширенішим порівняно з іншими видами транспорту; найбільше дорожньо-транспортних пригод трапляється з автотранспортом; найбільші ризики дорожньо-транспортного травматизму пов'язуються із автомобілями (легковими, вантажними, спецавтомобілями);

автомобілі розвивають більшу швидкість порівняно з іншими видами колісного транспорту, включаючи сучасний (мототранспортними засобами, велосипедами, електросамокатами та ін.). Звідси не є об'єктом цього вивчення міжнародне й методичне забезпечення безпеки повітряного, залізничного, водного (морського і річкового), а так само трубопровідного, міського електричного транспорту.

Об'єкт такого забезпечення обмежується до того ж безпекою дорожнього руху. Ураховуючи, що Конвенція про дорожній рух 1968 р. не містить визначення поняття дорожнього руху, скористаємося національним законодавством. Виходячи із аналізу Закону України «Про дорожній рух», такий рух пов'язується з використанням автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів або інших місць, що призначені для пересування людей та перевезення вантажів за допомогою транспортних засобів (у нашому випадку автомобільних). Указаний Закон, окрім іншого, визначає учасників дорожнього руху, як-от: водії та пасажирів транспортних засобів; пішоходи; особи, які рухаються в кріслах колісних; велосипедисти; погоничі тварин [3].

Як бачимо, чинний Закон України «Про дорожній рух» не відносить до учасників дорожнього руху осіб, які переміщуються на сучасному електротранспорті (електросамокати, електровелосипеди, гіроскутери, гіроборди, моноколеса, найнботи, сегвеї, електроролики та ін.). Перелічені електричні транспортні девайси іноді відносять до групи легкого персонального транспорту (ЛПТ). До того ж аналогічні норми не передбачені в основному міжнародно-правовому акті у цій сфері – Конвенції про дорожній рух. Умовно таких осіб можна віднести до категорії пішоходів, однак застосувати до них відповідні вимоги щодо швидкісного режиму використання електротранспорту наразі неможливо.

Зважаючи, що в Україні експлуатується десятки, а можливо й сотні тисяч сучасного компактного електротранспорту (точні статистичні дані відсутні), не віднесення осіб, які рухаються на ньому, до учасників дорожнього руху не відповідає духу часу й дорожньо-транспортним реаліям сьогодення. Крім того, ця обставина створює відповідну нормативну прогалину й не сприяє загалом безпеці дорожнього руху в Україні. Є підстави сподіватися, що окремі законопроекти на кшталт проекту закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки окремих категорій учасників дорожнього руху (користувачів персонального легкого електротранспорту, велосипедистів та пішоходів)» (№ 3023) або проекту закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо організації дорожнього руху для осіб, які рухаються за допомогою портативних транспортних засобів на електричній тязі» (№ 3023-1), які перебувають у Верховній Раді України на розгляді, здатні врегулювати ситуацію, що склалася на теперішній час у сфері експлуатації особистого легкого електротранспорту в Україні.

Суб'єкт(и) – наступна істотна ознака правової і наукової категорії, що розглядається. Суб'єктами міжнародного правового, а також методичного забезпечення безпеки дорожнього руху є передусім ООН. Вона вважається найбільш

авторитетною, представницькою й колегіальною міжнародною інституцією, на яку покладається задача вирішення багатьох соціальних проблем сучасності. Серед них: бідність, голод, зміна клімату, боротьба з епідемічними викликами та іншими захворюваннями, що становлять загрозу для людської популяції (COVID-19, гарячка Західного Нілу, вірус Ебола, чума, холера, ВІЛ/СНІД та ін.), запобігання наслідкам інших екологічних проблем, гендерна рівність, транснаціональна організована злочинність, вирішення військових конфліктів й забезпечення безпеки цивільного населення тощо. Загалом ООН до 2030 р. визначено аж 17 генеральних цілей, досягнення яких здатне якісно поліпшити умови життя мільярдів людей у всьому світі, особливо в економічно вразливих країнах [4].

Однією із задач ООН є також створення правового базису для забезпечення дорожнього руху, формування відповідних стандартів у цій сфері, поширення позитивного досвіду безпечної експлуатації транспорту з мінімальними ризиками настання дорожньо-транспортного травматизму. Питаннями глобальної гуманітарної політики опікується один із структурних підрозділів ООН, якою є Економічна і Соціальна Рада (ЕКОСОП). Цей орган безпосередньо займається питаннями підготовки, розробки, внесення змін і доповнень до галузевих міжнародно-правових актів. Такими є зазвичай конвенції, резолюції та інші рішення.

ЕКОСОП у питаннях безпеки дорожнього руху й експлуатації транспорту тісно взаємодіє із Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ), Світовим банком, Радою Європи, Європейським парламентом, Європейською комісією та багатьма іншими суб'єктами міжнародної політики. Однак перелічені вище є найбільш активними і послідовними з огляду на прийняття (участь у розробці) відповідних міжнародних нормативно-правових актів й вироблення сучасної концепції нульової смертності на дорогах (Vision Zero). Прототипом такого принципу стала однойменна стратегія у сфері безпеки дорожнього руху Швеції, прийнята ще у 1997 р. [5]. Ця країна заслужено вважається піонером щодо запровадження інновацій у сфері транспортної безпеки й розвитку дорожньої інфраструктури. Це у підсумку дозволило досягти у цій країні мінімальних показників смертності учасників дорожньо-транспортних пригод. Наприклад, станом на 2018 р. рівень смертності від ДТП у Швеції майже у п'ять разів менший, ніж в Україні (2,8 проти 13,7 смертей у розрахунку на 100 тис. населення відповідно) [6]. Указаний факт наочно демонструє не лише різницю у наведених цифрах та інших наслідках, що об'єктивно впливають із цього, а й нагальну необхідність поширення шведського досвіду дорожньо-транспортної безпеки на решту світу, включаючи Україну. І одним із аспектів цієї проблематики є нормативно-правове, включаючи міжнародно-правове, забезпечення безпеки дорожнього руху. Адже упорядкування будь-якої діяльності та підвищення ефективності останньої має розпочинатись саме зі створення законодавчих умов її реалізації.

Вагомий внесок у розвиток й впровадження результатів багатьох наукових досліджень у розглядуваній сфері є ВООЗ. Якщо ООН бере на себе важливу

функцію міжнародно-правового врегулювання безпеки дорожнього руху, то ВООЗ відповідальна за поширення численних методичних рекомендацій. В їх основу покладені результати фундаментальних досліджень із залученням провідних спеціалістів міжнародного рівня у відповідній галузі. Наукові напрацювання та узагальнення також лягають в основу періодичних доповідей ООН щодо стану безпеки дорожнього руху у світі.

Достатньо активним суб'єктом цієї діяльності є Світовий банк. Він нерідко фінансує не лише відповідні гранти і проєкти, а й науково-практичні заходи, присвячені проблемі безпеки дорожнього руху.

Суб'єктами врегулювання відповідних питань можна вважати міністерства транспорту, міністерства інфраструктури та інші подібні відомства різних країн, відповідальні за реалізацію політики у сфері дорожнього руху. Вони не лише укладають дво- та багатосторонні міждержавні угоди, а й беруть участь у науково-практичних й консультаційних заходах, присвячених вирішенню проблем транспортної безпеки. Наприклад, за даними Міністерства інфраструктури України, на сьогодні наша держава уклала аж 51 міжнародну угоду з 46 країнами світу у галузі автомобільного транспорту [7].

Насправді коло міжнародних суб'єктів у вказаній сфері не замикається на перелічених вище. До нього входять інші суб'єкти, які хоча не мають офіційного статусу, однак рішення яких набувають вагомого значення для подальшого формування політики щодо безпеки дорожнього руху. Такою, наприклад, є Всесвітня асамблея молоді (World Assembly of Youth – WAY). Вона представляє собою міжнародний координаційний орган національних молодіжних організацій у 140 країнах світу й має консультативний статус в ООН, тісно співпрацюючи з багатьма іншими міжнародними організаціями, включаючи структурні підрозділи ООН, на кшталт ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, ПРООН, ВООЗ та ін. [8].

Найбільш інформативною істотною ознакою досліджуваного поняття можна вважати систему. Адже розкриття системи міжнародного правового та методичного забезпечення безпеки дорожнього руху здатне спростити з'ясування його структури, окремих груп і видів, а також виокремити найбільш значущі міжнародно-правові акти з точки зору врегулювання ними соціально важливих правовідносин.

З метою приведення аналізу цієї інформації до певної науково упорядкованої форми, а також спрощення сприйняття пропонуємо здійснити класифікацію як міжнародно-правового, так й міжнародного методичного забезпечення безпеки дорожнього руху. Опрацювання багатьох нормативно-правових актів міжнародних інституцій дає підстави для їх класифікації за сферою врегулювання відповідних правовідносин у межах безпеки дорожнього руху на такі:

а) щодо формування глобальної політики у сфері безпеки дорожнього руху (резолюція ООН від 31.08.2020 р. № 74/299 «Підвищення безпеки дорожнього руху у всьому світі» про оголошення 2021–2030 рр. другим Десятиліттям дій із забезпечення безпеки дорожнього руху; Глобальний план ООН щодо здійснення

Десятиліття дій із забезпечення безпеки дорожнього руху у 2011–2020 рр.; десять резолюцій ООН, прийнятих кожні два роки упродовж 2003–2018 рр. на предмет підвищення безпеки дорожнього руху у всьому світі);

б) щодо запобігання ДТП (резолюції ВООЗ 1966 р. і 1974 р.);

в) у сфері перевезення пасажирів та роботи пасажирського транспорту (Конвенція ООН про дорожній рух 1968 р., Конвенція СНД про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і багажу 1999 р. та ін.);

г) у сфері перевезення вантажів (Конвенція ООН про дорожній рух 1968 р., Конвенція ООН про договір міжнародного дорожнього перевезення вантажів 1956 р., Конвенція ООН про міжнародні змішані перевезення вантажів 1980 р., Європейська Угода про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів 1957 р.);

д) щодо створення одноманітності правил дорожнього руху (Конвенція ООН про дорожній рух 1968 р., Конвенція ООН про дорожні знаки та сигнали 1968 р.);

е) у сфері безпеки дорожнього руху молоді (Декларація молоді з безпеки дорожнього руху 2007 р.);

є) щодо інфраструктури автомобільного транспорту (Європейська угода про міжнародні автомагістралі 2002 р.);

ж) щодо покарання осіб за кримінальні правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту (Європейська конвенція про покарання за дорожньо-транспортні злочини 1964 р.) та ін.

При цьому більш докладний аналіз міжнародно-правового забезпечення безпеки дорожнього руху здійснюватиметься в інших статтях цього циклу наукових публікацій.

Класифікацію міжнародного методичного забезпечення безпеки дорожнього руху пропонується здійснити відповідно до тематики видань, підготовлених переважно ВООЗ за підтримки деяких інших організацій і фондів. Підставою для його поділу є спрямованість цього забезпечення, яка має декілька різновидів, а саме:

а) із загально-інформаційним характером (доповіді ООН про стан безпеки дорожнього руху у світі та ін. [9]);

б) щодо підвищення безпеки дорожнього руху за участі дітей [10];

в) щодо убезпечення велосипедистів [11];

г) щодо вироблення заходів з підтримки постраждалих від ДТП [12];

д) щодо формування у водіїв відповідального ставлення до швидкісного режиму при використанні транспорту [13];

е) щодо впливу наркотиків на здоров'я людини й стан безпеки дорожнього руху [14];

є) щодо запобігання дорожньо-транспортному травматизму й покращення громадського здоров'я в урбанізованому середовищі [15] тощо.

Центральною істотною ознакою дефініції поняття, що розробляється, є мета. Вона фактично об'єднує і пронизує решту зазначених ознак й наповнює

їх конкретним функціональним змістом. Мета такого забезпечення виражається у підвищенні безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту у світі, скороченні смертності й травматизму від ДТП.

З урахуванням низки проаналізованих істотних ознак під міжнародним правовим та методичним забезпеченням безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту пропонується розуміти сукупність нормативно-правових актів міжнародного характеру, інформаційних матеріалів, виданих та/або розроблених за участі офіційних інституцій з міжнародним статусом, а також міжнародних громадських об'єднань, спрямованих на убезпечення дорожнього руху, зменшення смертності й дорожньо-транспортного травматизму у різних державах світу.

Висновки. Глобальний (загальносвітовий) стан безпеки дорожнього руху сьогодні є критичним. Найбільші проблеми із рівнем смертності й дорожньо-транспортного травматизму спостерігаються в економічно депресивних державах, зокрема і в Україні. Наша держава демонструє один з найгірших показників смертності жертв дорожньо-транспортних пригод серед усіх європейських держав.

Міжнародно-правове й міжнародне методичне забезпечення у сфері безпеки дорожнього руху є потужним інструментом, упровадження у національне законодавство й правозастосовну практику якого здатне значно підвищити безпеку дорожнього руху, зберегти життя і здоров'я тисяч людей.

Вивчення такого забезпечення не допускає спрощеного підходу щодо банального анонсування відповідних міжнародно-правових актів, які регулюють питання безпеки дорожнього руху. Воно вимагає поглибленого дослідження у межах чітких наукових параметрів на предмет можливого оновлення вітчизняного законодавства й модернізації діяльності, спрямованої на убезпечення дорожнього руху, включаючи удосконалення профілактики автотранспортних правопорушень і злочинів.

Міжнародно-правові акти у цій сфері, а так само українське чинне законодавство, характеризуються певною статичністю, оскільки не відбивають у повному обсязі останні тенденції поширення нових видів транспортних засобів.

Найбільшого значення набувають міжнародно-правові акти, які належать до документів стратегічного характеру щодо формування глобальної політики у сфері безпеки дорожнього руху. У блоці міжнародного методичного забезпечення особливий інтерес становлять матеріали, що мають загальний інформаційний характер і придатні для їх використання при удосконаленні профілактики дорожньо-транспортного травматизму.

Розроблення поняття міжнародного правового та методичного забезпечення безпеки дорожнього руху є окремим елементом методології наукового пізнання фундаментальної проблеми стратегії забезпечення безпеки дорожнього та експлуатації транспорту в Україні, а тому слугує певним науковим та інформаційним базисом для подальших напрацювань у відповідному напрямі.

References

1. Global status report on road safety 2018: summary. (2018). Geneva: World Health Organization. URL: <http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/277370/WHO-NMH-NVI-18.20-eng.pdf?ua=1>.
2. Pro skhvalennia Stratehii pidvyshchennia rinvnia bezpeky dorozhnoho rukhu v Ukraini na period do 2024 roku: rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21.10.2020 r. № 1360-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1360-2020-%D1%80#Text>.
3. Pro dorozhnii rukh: Zakon Ukrainy vid 30.06.1993 r. № 3353–XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3353-12#Text>.
4. Hlobalni tsili staloho rozvytku: 2015–2030 / Orhanizatsiia Ob'iednanykh Natsii. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html> [in Ukrainian].
5. Vision Zero – no fatalities or serious injuries through road accidents. URL: <https://www.roadsafetysweden.com/about-the-conference/vision-zero---no-fatalities-or-serious-injuries-through-road-accidents>.
6. Death on the roads: Global Status Report on Road Safety – 2018 / World Health Organization. URL: <https://extranet.who.int/roadsafety/death-on-the-roads/#deaths>.
7. Dani Ministerstva infrastruktury Ukrainy shchodo mizhnarodnykh dohovoriv v haluzi avtomobilnoho transportu. URL: <https://mtu.gov.ua/files/%D0%A3%D0%B3%D0%BE%D0%B4%D0%B8%20%D0%B2%20%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%83%D0%B7%D1%96%20%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%B1%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82%D1%83.doc> [in Ukrainian].
8. World Assembly of Youth. URL: <https://way.org.my/about-way>.
9. Save Lives. A road safety technical package. (2017). Geneva: World Health Organization.
10. Ten Strategies for keeping children safe on the road. (2015). Geneva: World Health Organization.
11. Cyclist safety: an information resource for decision-makers and practitioners road. (2020). Geneva: World Health Organization.
12. Post-crash response: Supporting those affected by road traffic crashes. (2016). Geneva: World Health Organization.
13. Managing Speed. (2017). Geneva: World Health Organization.
14. Suggested citation: Drug use and road safety: a policy brief. (2016). Geneva: World Health Organization.
15. The power of cities: tackling noncommunicable diseases and road safety. (2019). Geneva: World Health Organization.

Kolodyazhny M. G., PhD of Law, Senior Research Fellow, Head of the Criminological Research Department, Academician Stashis Scientific Research Institute for the Study of Crime Problems, National Ukrainian Academy of Legal Sciences, Ukraine, Kharkiv.
e-mail: mkolodyazhny@ukr.net ; ORCID 0000-0003-2149-9165

International legal and methodological support of road traffic safety: concepts and essential features

The article aims to learn about international legal and international methodological support of road traffic safety and transport operation. A number of statistical indicators, which testify to the catastrophic state of road traffic safety both in the world in general and in Ukraine in particular, are presented. The development of the definition of this concept is proposed to carry out in the classical way: by highlighting its corresponding essential features. These include: object, subject, system and purpose. The object is the sphere of road traffic of the motor transport specifically. The subjects are the international institutions (UN, WHO, World Bank, etc.) and international public associations. The system of such support is classified into eight main groups according to the sphere of regulation of the relevant legal relations

within the general sector of road traffic safety. In turn, the international methodological support in this sphere is classified into seven types according to its focus. The main international conventions, resolutions and other decisions, first of all, the UN's ones, and the international agreements forming the system of the international legal support of road traffic safety are presented. The purpose of this support is to increase road traffic safety around the world. Hence, the international legal and methodological support for road traffic safety is a set of regulations of an international nature, information materials issued with the participation of official institutions with international status, as well as international public associations aimed at ensuring traffic safety, reducing mortality and road traffic injuries in different countries of the world.

Keywords: road traffic safety; traffic accidents; international legal support; methodological support; UN; WHO; concepts; essential features; motor vehicle offenses.

Рекомендоване цитування: Колодяжний М. Г. Міжнародне правове й методичне забезпечення безпеки дорожнього руху: поняття та істотні ознаки. *Проблеми законності*. 2021. Вип. 155. С. 208–217. doi: <https://doi.org/10.21564/2414-990X.155.242781>.

Suggested Citation: Kolodyazhny, M.G. (2021). Mizhnarodne pravove y metodychne zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu: poniattia ta istotni oznaky [International legal and methodological support of road traffic safety: concepts and essential features]. *Problemy zakonnosti – Problems of Legality, issue 155, 208–217*. doi: <https://doi.org/10.21564/2414-990X.155.242781> [in Ukrainian].

Надійшла до редколегії 19.10.2021 р.